

Og så blev der altså afsagt de to famøse domme i 1992, som gjorde, at også offentligt ejede ejendomme pludselig blev fritaget for ejendomsskat. Konsekvensen var reelt, at kommunerne pludselig kom til at give tilskud til andre offentlige myndigheder – en lidt absurd tanke.

Nærværende lovforslag skulle ophæve denne utilsigtede virkning, og som følge deraf støtter vi forslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Lovforslaget er en gennemførelse af en del af forhandlingsresultatet mellem regeringen og Københavns Kommune om kommunens økonomi for 1996. Ændringen vil gøre det muligt for Københavns Kommune fortsat at opkræve ejendomsskatter af offentligt ejede, fredede ejendomme, hvorpå der er lyst en særlig bevaringsdeklaration.

Forslaget går ud på at ophæve den gældende ejendomsskattefritagelse for fredede bygninger i tilfælde, hvor ejeren er staten, kommunerne, amtskommunerne, kirken eller præsteembeder, eller hvor ejeren får dækket mere end 50 pct. af sine udgifter ved tilskud fra staten, kommunerne eller amtskommunerne.

Forslaget skal ses som en håndsrekning til Københavns Kommune, der er i gang med en nødvendig større omstilling af sin økonomi.

På baggrund af to Østre Landsrets-domme fra 1992 mistede Københavns Kommune i 1993 ejendomsskatteindtægter fra fredede ejendomme på ca. 65 mio. kr., et beløb, der efter dommene kunne forventes at stige.

Da Det Radikale Venstre står bag ved aftalen mellem regeringen og Københavns Kommune om økonomien for 1996, kan vi tilslutte os lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

I dette lovforslag sker jo – i hvert fald i bemærkningerne – en underlig sammenblanding af spørgsmålet om, hvad der er korrekt og ret og rimeligt, og så at Københavns Kommune jo igen og igen kommer rendende til Folketinget og beder om at få penge. Og det er faktisk vores eneste kritik imod dette forslag, at det så ensidigt er bygget op om, at Københavns Kommune endelig ikke må lide det tab.

Københavns Kommune har en lang række privilegier som følge af, at den har alle disse fredede ejendomme. Der er jo en grund til, at der er turistbusser, der kører gaderne tynde om sommeren, og at guiderne peger mod alle disse

smukke ejendomme og fortæller om, hvor fantastiske de er osv. Alle disse indtægter får Københavns Kommune som følge af, at der er alle disse dejlige ejendomme her i byen. Skjern, Løgstør og andre små kommuner rundt omkring kan jo af indlysende årsager ikke få turistindtægter på den konto. Derfor kan vi slet ikke se, at det skulle være tilfældet, at Københavns Kommune skulle have en særlig belastning som følge af, at der er disse statslige ejendomme.

Københavns Kommune har primært fordele. Mange af de fredede ejendomme bliver jo også brugt til noget. Bygningen her har jo en nok så praktisk anvendelse, og det er altså en masse mennesker, der så har deres arbejde i Københavns Kommune ved en række statslige institutioner. Andre steder i landet tigger og beder man om at få statslige institutioner til at flytte ud til de pågældende kommuner, fordi man ved, at disse arbejdspladser også giver et økonomisk afkast til kommunen. Så hele den argumentation må jeg med det samme sige at vi ikke er enige i, og vi er jo heller ikke enige i den aftale, der blev indgået den 13. juni 1995.

Men når vi vender os til lovforslagets tekst og de paragraffer, vi skal vedtage eller måske forkaste – det tegner mest til en vedtagelse – så vælger vi at forholde os til dem og lader det være ministerens privilegium at skrive lidt lyrik omkring det i bemærkningerne. Og når vi ser på det, lovforslagets paragraffer går ud på, så synes vi, det er en god idé, fordi man har nogle statslige ejendomme, hvor staten har det privilegium mere eller mindre selv at kunne bestemme, om de skal fredes eller ej.

Hvis man skal have et ægte billede af, hvad omkostningerne ved at drive disse ejendomme er, så skal man selvfølgelig også have bogført en udgift, der hedder ejendomsskatter, som man har for alle andre virksomheder. For at få et korrekt regnskabsresultat for de enkelte offentlige institutioner, for at få et ægte billede af, hvad omkostningerne er ved at drive en institution som f.eks. den, vi er i i øjeblikket, så skal man selvfølgelig betale disse ejendomsskatter, også selv om det kan være lidt kineseri, at der flyttes penge fra den ene offentlige kasse til den anden. Det er altså en af konsekvenserne af, at man gerne vil have korrekte taloplysninger for de enkelte institutioner.

Derfor ender Fremskridtspartiet nok med at stemme ja til lovforslaget. Vi kan ikke tilsige et godt og frugtbart udvalgsarbejde, for vi er ikke